

Datum uitspraak: 5 maart 2002

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak van de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht) in het geding tussen:

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid "Muiden Chemie International B.V.", gevestigd te Muiden, verzoekster,

en

de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 december 2001, kenmerk 21120101 2S/ALTE/L, heeft verweerder krachtens artikel 18.2 van de Wet milieubeheer in samenhang met artikel 5:32, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht aan verzoekster een last onder dwangsom opgelegd van **€ 12.500,00 per week dat geen** veiligheidsrapport is ingediend als bedoeld in artikel 28, tweede lid, in samenhang met artikel 10 en bijlage III van het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (hierna: het BRZO), waarin in elk geval de vijf in het besluit nader genoemde onvolkomenheden zijn hersteld. Het maximum van de te verbeuren dwangsommen is bepaald op **€ 100.000,00. Aan het besluit is een** begunstigingstermijn verbonden van acht weken.

Tegen dit besluit heeft verzoekster bezwaar gemaakt.

Bij brief van 29 januari 2002, bij de Raad van State ingekomen op 29 januari 2002 heeft verzoekster de Voorzitter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

De Voorzitter heeft het verzoek ter zitting behandeld op 12 februari 2002, waar verzoekster, vertegenwoordigd door mr. T.W.M. Bot, ir. A. Valk en ing. R. Drost, gemachtigden, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. P.C. Cup, mr. H.I. van Scheidelen en ir. H. Rozema, allen ambtenaar van het ministerie, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Krachtens artikel 5:32, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht kan een bestuursorgaan dat bevoegd is bestuursdwang toe te passen, in plaats daarvan aan de overtreder een last onder dwangsom opleggen.

Ingevolge artikel 9 van het BRZO zorgt degene die een inrichting drijft er voor dat in de inrichting een veiligheidsrapport aanwezig is dat de actuele stand van zaken met betrekking tot de veiligheid van de betrokken inrichting weergeeft.

Ingevolge artikel 10, eerste lid, van het BRZO dient een veiligheidsrapport de gegevens en beschrijvingen, bedoeld in bijlage III te bevatten op zodanige wijze dat wordt aangetoond dat:

- a. een beleid ter voorkoming van zware ongevallen en een veiligheidsbeheerssysteem is ingevoerd;
- b. de gevaren van zware ongevallen geïdentificeerd zijn en de nodige maatregelen zijn getroffen om die te voorkomen en de gevolgen van dergelijke ongevallen voor mens en milieu te beperken;
- c. het ontwerp, de constructie, de exploitatie en het onderhoud van alle met de werking van de inrichting samenhangende installaties, opslagplaatsen, apparatuur en infrastructuur die samenhangen met de gevaren van een zwaar ongeval binnen de inrichting voldoende veilig en betrouwbaar zijn;
- d. een intern noodplan, als bedoeld in artikel 22 is gemaakt.

Ingevolge artikel 28, tweede lid, van het BRZO - voorzover hier van belang - zendt degene die op het tijdstip, waarop dit besluit in werking

treedt, een inrichting drijft, uiterlijk 3 februari 2001 een veiligheidsrapport aan het bevoegd gezag.

2.2. Niet in geschil is dat verzoekster op 3 februari 2001 nog geen veiligheidsrapport aan verweerder, als zijnde het bevoegd gezag ten aanzien van de onderhavige inrichting, had gezonden dat voldeed aan de daaraan in de artikelen 10, eerste lid, en 28, tweede lid, van het BRZO gestelde eisen. Voorts is onweersproken gebleven dat het door verzoekster op 13 december 2001 ingediende veiligheidsrapport - zijnde de daarvoor door verweerder vóór het nemen van het bestreden besluit gegeven termijn om het opleggen van een dwangsom te voorkomen - in elk geval op vijf in het bestreden besluit nader genoemde punten niet voldoet aan de in deze artikelen gestelde vereisten. Gelet hierop heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat hij te dien aanzien bevoegd was tot het opleggen van een last onder dwangsom.

2.3. Verzoekster voert aan dat het mede aan verweerder is te wijten dat niet tijdig een veiligheidsrapport is ingediend, nu verweerder onder meer te laat commentaar heeft geleverd op de kwantitatieve risicoanalyse (QRA). Verzoekster acht de gegeven termijn tot 13 december 2001 om de geconstateerde gebreken in het veiligheidsrapport te kunnen herstellen niet redelijk. Voorts stelt zij dat verweerder toestemming heeft gegeven om na het indienen van het veiligheidsrapport bepaalde aspecten nog nader uit te werken, zodat met het nemen van het bestreden besluit is gehandeld in strijd met het bij haar opgewekte vertrouwen.

2.3.1. Verweerder merkt op dat de niet voortvarende werkwijze van verzoekster consequenties heeft gehad voor zijn commentaar op het veiligheidsrapport. Verweerder heeft blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting bij zijn besluitvorming rekening gehouden met de aard van de onderhavige inrichting gezien de in de inrichting aanwezige stoffen. Zijns inziens is een actueel veiligheidsrapport noodzakelijk met het oog op de organisatie van rampbestrijding.

2.3.2. In hetgeen verzoekster heeft aangevoerd, wat daar ook van zij, ziet de Voorzitter geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder, gezien de aard van de inrichting en het belang van een actueel veiligheidsrapport en gezien de reeds aan verzoekster gegeven termijn om een dergelijk veiligheidsrapport in te dienen, bij afweging van de betrokken belangen niet in redelijkheid gebruik heeft kunnen maken van zijn bevoegdheid tot het opleggen van een last onder dwangsom.

2.4. Verzoekster voert aan dat de begunstigingstermijn te kort is om de geconstateerde overtredingen ongedaan te maken. Zij stelt dat ten onrechte geen rekening is gehouden met de bedrijfssluiting tijdens de feestdagen. Voorts wijst verzoekster er op dat zij voor het opstellen van het veiligheidsrapport afhankelijk is van derden. De door verschillende personen in dit kader uit te voeren werkzaamheden kunnen naar haar mening niet gelijktijdig worden uitgevoerd. Daarbij merkt zij op dat bij het berekenen van

de benodigde begunstigingstermijn geen rekening is gehouden met alle geconstateerde gebreken.

2.4.1. Verweerder heeft de begunstigingstermijn van acht weken gebaseerd op de tijd die volgens hem nodig is om de onvolkomenheden in het ingediende veiligheidsrapport te herstellen. Naar de mening van verweerder is deze begunstigingstermijn voldoende, omdat aan een aantal onderdelen gelijktijdig kan worden gewerkt.

2.4.2. De Voorzitter acht op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting voldoende aannemelijk geworden dat verzoekster, in verband met de bijzondere aard van de inrichting en de complexiteit van het op te stellen veiligheidsrapport, een langere tijd nodig heeft om de lasten uit te voeren, te weten de in het door haar ingediende veiligheidsrapport geconstateerde gebreken te herstellen. Derhalve is de Voorzitter van oordeel dat verweerder niet in redelijkheid deze termijn heeft kunnen opleggen.

2.5. Gelet op het vorenstaande ziet de Voorzitter aanleiding de hierna te melden voorlopige voorziening te treffen.

2.6. Verweerders dienen op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld. Daarbij merkt de Voorzitter op dat de kosten verband houdende met de op het zogeheten "Formulier proceskosten" ingevulde aantal uren besteed aan het opstellen van een deskundigenrapport niet voor vergoeding in aanmerking komen. Niet is gebleken van een rapport als bedoeld in artikel 1, onder b, van het Besluit proceskosten bestuursrecht, dat in het kader van de onderhavige procedure is overgelegd en daarom voor vergoeding in aanmerking kan komen. Evenmin is gebleken van een door verzoekster meegebrachte of opgeroepen getuige of deskundige, waarvan de kosten voor vergoeding in aanmerking zouden kunnen komen.

3. Beslissing

De Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

1. schorst bij wijze van voorlopige voorziening het besluit van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 21 december 2001, 211 201 01 2S/ALTE/L, tot zes weken na de beslissing op bezwaar, met dien verstande dat, wanneer binnen die termijn van zes weken de Voorzitter is benaderd met een verzoek om voorlopige voorziening, de schorsing doorloopt totdat de Voorzitter op dat verzoek heeft beslist;

II. veroordeelt de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer in de door verzoekster in verband met de behandeling van het verzoek gemaakte proceskosten tot een bedrag van **€ 677,97**, waarvan een gedeelte groot **€ 644,00 is toe te rekenen aan door een** derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het totale bedrag dient door de Staat der Nederlanden te worden betaald aan verzoekster;

III. gelast dat de Staat der Nederlanden aan verzoekster het door haar voor de behandeling van het verzoek betaalde griffierecht (**€ 218,00**) vergoedt.

Aldus vastgesteld door drs. E.L. Berg, als Voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. R.G.P. Oudenaller, ambtenaar van Staat.